

Cestování.

Většina lidí dnes cestování plánuje. Hledají v katalogu, brouzdají po internetu, plánují, šetří, těší se na datum odjezdu. Já to mám úplně jinak. Jako důchodce se nemusím řídit volnými dny, nebo dovolenou a cestování přijde samo.

Třeba pěšky s kamarády, báječnou partou turistů „My, co spolu chodíme“. Sraz na zavolání telefonem. Často vím jenom kde a kdy se sejdeme, vše ostatní je příjemné překvapení.

Nebo na kole s bývalými kolegy ze zaměstnání. SMSka den před odjezdem že ráno jedeme. Když je to na víc dní, stačí týden předem, aby si každý stačil zajistit volno.

Když se udělá ráno hezky a vypadá to, že to vydrží pár dnů, dám kánoe na Labe a jedu kam dojedu. Přespím, někdy pod mostem, někdy v prázdném přístřešku u řeky a až cítím, že je toho tak akorát, zavolám si pro odvoz domů.

S kajakem je to snazší. Nechám se odvézt třeba do Hradce Králové a pomalu, pomaloučku jedu tentokráte do cíle, tedy domů. Zastavím se kde je to zajímavé, kde se mi to líbí, vymyslím variantu – třeba Opatovický kanál, přespím na břehu v místě, které si vyberu, kde je to hezké a dojedu až dojedu. Žádný stres!

Když si chci odpočinout od pádla, vytáhnu z garáže motocykl ČZ125t z roku 1948, který jsem zrenovoval, a vyrazím na cestu. Nevím kam, nemám cíl, jen tak jedu. Poslouchám vítr, co hvízdá v přilbě a brblání motoru, který je skoro tak starý jako já. Taková bezstarostná jízda, nádherné cestování v duchu motorkářského hesla: „Jedu abych žil, žiju abych jel“.

Když večer zavolá kamarád, že se sejdeme ráno na letišti, tak víc nepotřebuji vědět. Odstartujeme s rogačem a teprve ve vzduchu se dohadujeme kam. Mělník, Říp, Kokořín, Bezděz, Lysá n/Labem, Nymburk, Všeň, cílů v okolí je spousta a limituje nás jenom množství benzínu a zakázané prostory. Jinak jsme svobodní.

Úplně jiné je to při letu balonem. Nic nevíte předem. Není jisté, zda se vůbec poletí a když už se schyluje ke startu, nevíte, kde se přistane. To je pravá krása cestování, ten neznámý, nepoznaný prožitek.

Když to nejde jinak, jedeme s cestovkou. Tři desítky let obrážíme alpské sjezdovky. Tohle cestování trochu svazuje, protože program je daný.

Je ale i cestování s cestovkou, kde je jisté jenom místo odjezdu. Třeba obeplutí ostrova Rab na kajaku. Nevíte kdo pojede, kde přespíte, kam dojedete, co uvidíte, kdy se vrátíte, skvělá akce, krásná cesta!

Všechno to cestování je za poznáním a po všech těch cestách se ukazuje jedna pravda, že naši zemi, její přírodu a pamětihodnosti nelze za jeden život dostatečně poznat!